

Sygn. akt I C 494/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Mogilnie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca SSR Karolina Pawlik

Protokolant sekr. sąd. Łukasz Majewski

Po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 października 2017 roku w M.

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

1. Oddała powództwo.

2. Odstępuje od obciążenia powódki kosztami procesu poniesionymi przez pozwanego.

Sygn. akt I C 494/15

UZASADNIENIE

Powódka M. S., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła do Sądu Rejonowego w Mogilnie pozew przeciwko (...) SA z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 70.000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu powódka podała, że na przełomie października i listopada 2013 roku została przyjęta do SP ZOZ w M. filia w S. na oddział ginekologiczno-położniczy na hospitalizację, podczas której wykonano u powódki zabieg histerektomii (amputacji trzonu macicy z lewym przydatkiem) a powikłaniem po przeprowadzonym zabiegu był stan zapalny. Powódka wskazała, że wynik posiewu tlenowego wskazywał u niej na obecność drobnoustrojów gronkowca skórniego a w wymazie z pochwy stwierdzono u niej obecność paciorkowca beta hemilizującego, paciorkowca kałowego i drożdżaka. Powódka wskazała, że przed przyjęciem do szpitala w jej organizmie nie występowały zakażenia bakteryjne, stąd zasadne jest twierdzenie, że do zakażenia doszło wskutek zaniedbania placówki medycznej w toku świadczenia usług leczniczych. W ocenie powódki szpital nie dopełnił obowiązku zapewnienia powódce bezpieczeństwa podczas pobytu w szpitalu, bowiem na oddziale ginekologiczno- położniczym doszło do zaniedbań na skutek niewłaściwego stanu sanitarnego, używania niewysterylizowanego sprzętu bądź braku odpowiedniej izolacji chorych. Powódka wskazała, że na skutek zakażenia doszło u niej do przewlekłego zakażenia gronkowcowego płuc, powikłanego zespołem płata środkowego ze zmianami marskimi, ponadto konieczne było przeprowadzenie zabiegu usunięcia naczyniaka prawego płata wątroby. W ocenie powódki jej aktualny stan zdrowia jest bardzo zły, gdyż cierpi na przewlekłą i postępującą chorobę bez rokowań na powrót do pełnego zdrowia a na skutek zakażenia gronkowcem była wielokrotnie hospitalizowana i poddawana inwazyjnym zabiegom, ponadto uskarża się na uczucie ścisku w klatce piersiowej, co w jej ocenie stanowi także konsekwencję zakażenia gronkowcem. Powódka podała, że stwierdzono u niej znaczny stopień niepełnosprawności, nie jest w stanie podjąć żadnego zatrudnienia, co stanowi przyczynę niedostatku, w którym żyje razem z córką, co ma negatywny wpływ na jej kondycję psychiczną. Powódka wskazała, że jest osobą stosunkowo młodą i ograniczenie aktywności jej życia powoduje u niej stan depresyjny. W ocenie powódki rozmiar doznanej przez nią krzywdy

w pełni uzasadnia jej roszczenie a pozwany jest obowiązany do zapłaty jako ubezpieczyciel SP ZOZ w M. w zakresie odpowiedzialności cywilnej. Powódka podała, że w toku postępowania likwidacyjnego żądała od pozwanego zadośćuczynienia w kwocie 100.000,00 zł a pozwany przyznał i wypłacił świadczenie w kwocie 4.000,00 zł i odmówił zapłaty w pozostałej części.

Pozwany (...) SA z siedzibą w W., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki kosztów procesu. Pozwany potwierdził, iż w dacie zdarzenia był ubezpieczycielem SP ZOZ w M. w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej i wskazał, że ustalenia postępowania likwidacyjnego przeprowadzonego przez pozwanego pozwoliły na wypłatę powódce zadośćuczynienia w wysokości 4.000,00 zł w związku z nienależytym wykonywaniem świadczeń zdrowotnych przez ubezpieczoną placówkę medyczną. W ocenie pozwanego powódka odbyła zabieg operacyjny z powikłaniem w postaci zakażenia rany pooperacyjnej i powstaniem ropnia miednicy mniejszej, jednakże było to skutkiem wykonywanej operacji a nie efektem nienależytego postępowania personelu medycznego. Zdaniem pozwanego wypłacone powódce zadośćuczynienie w całości kompensuje poniesioną przez nią szkodę niematerialną, doznany ból i cierpienie związane z pobytem w ubezpieczonej placówce medycznej. Pozwany podkreślił, że żadne następstwa zdrowotne nie zostały u powódki zdiagnozowane a w ocenie lekarza orzecznika pozwanego istnieje szansa szybkiej i znacznej poprawy stanu zdrowia powódki.

Powódka w toku postępowania wskazywała, że w czasie operacji w szpitalu w S. została zakażona gronkowcem złocistym. W toku postępowania powódka złożyła oświadczenie, że domaga się zapłaty przez pozwanego kwoty 6.000,00 zł w miejsce pierwotnie żądanej kwoty 70.000,00 zł.

Sąd ustalił, co następuje:

W okresie od 28 października 2013 roku do 19 listopada 2013 roku powódka M. S. przebywała w Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej w M. filia w S. na oddziale ginekologiczno- położniczym, gdzie przeszła zabieg histerektomii (amputacji trzonu macicy z lewym przydatkiem) oraz na oddziale wewnętrznym.

U powódki w wyniku zabiegu histerektomii dokonanego w SP ZOZ w M. filia w S. doszło do rozwoju zakażenia miejsca operowanego (dalej (...)) w postaci odczynu zapalnego w ranie powłok brzusznych i utworzenia się ropnia w okolicy odcięcia trzonu macicy od szyjki. Czynnikiem etiologicznym (...) były bakterie z rodzaju gronkowców skórnych. Charakterystyka kliniczna i przebieg (...) wskazały, że było ono powierzchowne, zostało całkowicie wyleczone i nie pozostawiło żadnych trwałych następstw. Przebieg leczenia rany po wystąpieniu objawów zakażenia był profesjonalny i zgodny z zasadami sztuki lekarskiej.

Dowód: dokumentacja lekarska powódki k. 34-35, 240-257, 259;

zeznania świadków J. S., A. S. i M. N. na rozprawie w dniu 14 kwietnia 2016 roku;

zeznania powódki na rozprawie w dniu 14 kwietnia 2016 roku;

opinia biegłego z dziedziny hepatologii, chorób zakaźnych i epidemiologii szpitalnej dr n. med. A. K. (1) k. 339-341;

opinia biegłego z dziedziny chirurgii ogólnej, chirurgii urazowo- ortopedycznej A. K. (2) k. 369-374, 390

Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w M. filia w S. w opisanym wyżej okresie objęty był obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej w pozwanym (...) SA w W..

Powódka zgłosiła szkodę pozwanemu, domagając się kwoty 100.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Pozwany po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego przyznał i wypłacił powódce zadośćuczynienie w kwocie 4.000,00 zł w związku z brakiem dołożenia należytej staranności podczas udzielania świadczeń medycznych przez personel medyczny, w wyniku którego doszło do zakażenia miejsca operowanego, którego przejawem był ropień miednicy mniejszej. Pozwany odmówił zapłaty świadczenia w dalszej części.

Dowód: akta szkody k. 58-238;

W okresie od 16 maja 2014 roku do 22 maja 2014 roku powódka była hospitalizowana w (...) w B. z powodu astmy oskrzelowej.

W okresie od 20 kwietnia 2015 roku do 8 maja 2015 roku powódka przebywała w (...) Szpitalu (...) z Polikliniką w B., gdzie przeszła zabieg usunięcia naczyniaka prawego płata wątroby.

Powódka decyzją (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności w M. została uznana za osobę niepełnosprawną w stopniu znacznym.

Powódka od 2015 roku jest wdową, wcześniej pozostawała z mężem w separacji z uwagi na jego alkoholizm. Powódka ma małoletnią córkę, która otrzymuje rentę po ojcu w kwocie ok. 500,00 zł. Powódka otrzymuje zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 153,00 zł. Powódka nie pracuje, nie uzyskuje innych dochodów.

Dowód: dokumentacja lekarska powódki k. 17-33, 36-37, 268-334;

decyzja o niepełnosprawności k. 38;

zeznania powódki na rozprawie w dniu 14 kwietnia 2016 roku;

Nie ma żadnego związku przyczynowo- skutkowego pomiędzy (...) a przewlekłymi chorobami płuc i wątroby, na które cierpi powódka i nie doszło też do progresji tych chorób u powódki z powodu (...). Przewlekłe schorzenia układu oddechowego i wątroby istniały u powódki już w chwili przyjęcia do szpitala w S.. U powódki nie ma żadnych ujemnych następstw zdrowotnych i naruszenia sprawności organizmu mających związek przyczynowy z przebyłym zakażeniem pooperacyjnym, nie ma związku przyczynowo- skutkowego między przebyłym zakażeniem a obecnymi schorzeniami i ograniczeniami życiowymi powódki.

Dowód: opinia biegłego z dziedziny hepatologii, chorób zakaźnych i epidemiologii szpitalnej dr n. med. A. K. (1) k. 339-341;

opinia biegłego z dziedziny chirurgii ogólnej, chirurgii urazowo- ortopedycznej A. K. (2) k. 369-374, 390.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie wymienionych wyżej dowodów z dokumentów, zeznań świadków i powódki oraz opinii biegłych.

W ocenie Sądu dowody z dokumentów są całkowicie wiarygodne, brak jest podstaw do przypuszczenia, że ich treść jest sprzeczna z rzeczywistym stanem prawnym. Nadto dowody te nie były w toku postępowania kwestionowane przez żadną ze stron.

Zeznania świadków oraz powódki są wiarygodne, znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. Co prawda świadkowie i powódka przedstawiają w zeznaniach własną ocenę zaistniałych faktów, do której mają prawo, jednakże podlega ona weryfikacji przez Sąd a opinie i stanowiska świadków i powódki nie wpływają ujemnie na ocenę ich zeznań. Sąd jedynie nie dał wiary zeznaniom świadka M. N. (ordynatora oddziału ginekologicznego szpitala w S.), w części, w której podał, że u powódki nie doszło do zakażenia szpitalnego. Te zeznania są sprzeczne z treścią opinii biegłych.

Za wiarygodne w pełni Sąd uznał dowody w postaci opinii biegłego dr n. med. A. K. (1), specjalisty w dziedzinie hepatologii, chorób zakaźnych i epidemiologii szpitalnej oraz opinii biegłego A. K. (2), specjalisty w dziedzinie chirurgii ogólnej oraz urazowo- ortopedycznej. Dowody te cechowała rzeczowość i obiektywizm, biegli udzielili odpowiedzi na

postawione przez Sąd pytania, na które zgodnie z zakresem posiadanych wiadomości specjalnych i udostępnionym materiałem dowodowym mogli i powinni udzielić odpowiedzi. W toku postępowania opinie biegłych nie zostały skutecznie zakwestionowane przez strony, zwłaszcza powódkę.

Sąd uchylił postanowienie z dnia 14 kwietnia 2016 roku o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego pneumologa i pulmonologa uznając ten dowód za zbędny, zmierzający do nieuzasadnionego przewleczenia postępowania i wzrostu jego kosztów. Biegły z dziedziny hepatologii, chorób zakaźnych i epidemiologii szpitalnej w swojej opinii wskazał, iż nie ma potrzeby, by w sprawie opinię wydawali lekarze innych specjalności, bowiem zakres przedmiotu opinii dotyczy epidemiologii szpitalnej (zakażeń szpitalnych).

W niniejszej sprawie nie ma wątpliwości, że pozwany w okresie pobytu powódki w szpitalu w S. na przełomie października i listopada 2013 roku był ubezpieczycielem placówki medycznej- SP ZOZ w M. w zakresie odpowiedzialności cywilnej. Nie ma również wątpliwości, że pozwany przyznał i wypłacił powódce kwotę 4.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia w związku z nie dołożeniem należytej staranności podczas udzielenia świadczeń medycznych przez personel SP ZOZ w M. filia w S., w wyniku czego u powódki doszło do zakażenia rany pooperacyjnej z ropniem miednicy mniejszej.

Istota sporu sprowadza się do ustalenia, czy zadośćuczynienie, jakie powódka otrzymała od pozwanego jest wystarczające i w pełni rekompensuje krzywdę, jaką powódka doznała w związku z powyższym zdarzeniem, czy też powódce należy się dalsze zadośćuczynienie dochodzone w niniejszej sprawie.

Podstawę rozpoznania powództwa w niniejszej sprawie stanowi art. 445 § 1 kc i art. 444 § 1 kc.

Zgodnie z art. 444 § 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu. W myśl art. 445 § 1 kc w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W ocenie Sądu przyznane powódce w toku postępowania likwidacyjnego od pozwanego zadośćuczynienie w kwocie 4.000,00 zł rekompensuje w pełni całokształt krzywdy doznanej przez powódkę w związku z nie dołożeniem należytej staranności podczas udzielenia świadczeń medycznych przez personel SP ZOZ w M. filia w S.. Sąd wskazuje, że rozmiar i intensywność doznanej krzywdy należy oceniać według miar obiektywnych z uwzględnieniem stopnia negatywnych konsekwencji dla pokrzywdzonego, wysokość zadośćuczynienia nie może być nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy, z jednej strony musi ono przedstawiać wartość ekonomicznie odczuwalną, z drugiej strony winno być utrzymane w rozsądnych granicach, winno również pozostawać w związku z poziomem życia (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26.02.1962r., IV CR 902/61, z dnia 10.03.2006r. IV CSK 80/05).

Powódka podkreślała zarówno w pozwie jak i swoich zeznaniach, że w wyniku zakażenia w szpitalu w S. gronkowcem złocistym doszło u niej do pogorszenia stanu zdrowia, bez szans jakiegokolwiek poprawy, jednocześnie powódka obarczała SP ZOZ w M. filia w S. pełną odpowiedzialnością za swój obecny stan zdrowia.

Tymczasem postępowanie dowodowe jednoznacznie wykazało, że powódka podczas pobytu w szpitalu w S. nie została zakażona gronkowcem złocistym.

Sąd wskazuje, że biegły w dziedzinie hepatologii, chorób zakaźnych i epidemiologii szpitalnej w swojej opinii wskazał, że u powódki doszło do rozwoju zakażenia miejsca operowanego (dalej (...)) a czynnikiem etiologicznym były bakterie z rodzaju gronkowców skórnych. Charakterystyka kliniczna i przebieg (...) wskazały, że było ono

powierzchnowe, zostało wyleczone i nie pozostawiło żadnych trwałych następstw. Biegły wskazał, że nie ma żadnego związku przyczynowo- skutkowego pomiędzy (...) a przewlekłymi chorobami płuc i wątroby, na które cierpi powódka i nie doszło też do progresji tych chorób u powódki z powodu (...). Biegły wskazał, że przewlekłe schorzenia wątroby i układu oddechowego były już obecne u powódki zanim trafiła do szpitala w S.. Dalej biegły podał, iż w jego ocenie nie ma potrzeby, by swoje opinie w sprawie wydawali biegli z innych specjalności, gdyż zakres przedmiotu opinii dotyczy epidemiologii szpitalnej (zakażeń szpitalnych). Analogiczne wnioski postawił w swojej opinii biegły z dziedziny chirurgii ogólnej, chirurgii urazowo- ortopedycznej. Biegły ten dodatkowo wskazał, że u powódki nie ma żadnych ujemnych następstw zdrowotnych i naruszenia sprawności organizmu mających związek przyczynowy z przebyłym zakażeniem pooperacyjnym, nie ma związku przyczynowo- skutkowego między przebyłym zakażeniem a obecnymi schorzeniami i ograniczeniami życiowymi powódki. Dalej biegły ten wskazał, że nieuprawnione jest twierdzenie powódki, że w czasie operacji w szpitalu w S. została zakażona gronkowcem złocistym i jej późniejsze dolegliwości są następstwem tego zakażenia.

Sąd w żadnej mierze nie kwestionuje faktu, że powódka jest osobą chorą, cierpi na wiele schorzeń i została uznana za osobę niepełnosprawną. Jednakże taki stan rzeczy nie jest następstwem (...) doznanego przez powódkę podczas pobytu w szpitalu w S.. Schorzenia, na które aktualnie cierpi powódka, niewątpliwie są dla niej dolegliwe i wpływają w stopniu znacznym na jej codzienne funkcjonowanie, jednakże nie są wynikiem (...). Tym samym pozwany jako ubezpieczyciel SP ZOZ w M. filia w S. nie może ponosić odpowiedzialności za stan zdrowia powódki w chwili obecnej, bowiem zgodnie z ustaleniami biegłych, które Sąd w pełni podziela, (...) było powierzchowne, zostało profesjonalnie i całkowicie wyleczone i nie pozostawiło żadnych trwałych następstw na zdrowiu powódki.

Sąd podziela jednocześnie pogląd wyrażony w wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 12.10.2004r., sygn. akt I ACa 530/04, że zadośćuczynienie ma mieć charakter kompensacyjny, a więc przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość, nie może jednak zarazem stanowić źródła wzbogacenia. W ocenie Sądu zadośćuczynienie, jakie pozwany przyznał i wypłacił powódce w toku postępowania likwidacyjnego uwzględnia rozmiar krzywdy doznanej przez powódkę, jest adekwatne do okoliczności sprawy, utrzymane w rozsądnych granicach i dostosowane do dotychczasowej sytuacji materialnej powódki.

Biorąc pod uwagę wszystkie przytoczone wyżej okoliczności Sąd w oparciu o art. 445 § 1 kc i art. 444 § 1 kc i art. 822 § 1 kc a contrario powództwo oddalił.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 kpc dającego Sądowi możliwość w wypadkach szczególnie uzasadnionych, zasądzenia od strony przegrywającej tylko części kosztów albo nieobciążania jej w ogóle kosztami, wówczas gdy sprzeciwiają się temu względy słuszności. Sąd na podstawie powyższego przepisu, uwzględniając całokształt okoliczności konkretnej sprawy, zasad współżycia społecznego oraz kierując się własnym poczuciem sprawiedliwości ocenia, czy zachodzą podstawy do nienakładania na stronę przegrywającą proces obowiązku zwrotu kosztów poniesionych przez wygrywającego proces przeciwnika. Wśród okoliczności branych pod uwagę przez Sąd przy ocenie przesłanek z art. 102 kpc, które mogą prowadzić do wydania opisanego w nim rozstrzygnięcia o kosztach, w doktrynie wskazuje się m.in. na okoliczności dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony oraz stopień zawłości sprawy oraz jej charakter. Z okoliczności niniejszej sprawy wynika, że sytuacja materialna powódki i jej małoletniej córki jest bardzo trudna. Dochody jakie uzyskuje powódka są w zasadzie minimalne i nie pozwalają na zaspokojenie nawet podstawowych potrzeb życiowych. Ponadto Sąd wziął pod uwagę to, że powódka mimo młodego wieku jest osobą schorowaną, niepełnosprawną. W ocenie Sądu sytuacja życiowa powódki nie pozwala na uiszczenie kosztów procesu należnych pozwanemu, które w niniejszej sprawie stanowią kwotę 3.617,00 zł (wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa). Zdaniem Sądu obciążenie powódki zapłatą tych kosztów spowodowałoby istotny uszczerbek jej utrzymania oraz małoletniej córki a żądana tytułem zwrotu kosztów procesu przez pozwanego kwota nie jest z obiektywnego punktu widzenia wygórowana i nie wiąże się z znacznym zaangażowaniem środków finansowych pozwanego, który jest podmiotem silniejszym ekonomicznie od powódki. W odniesieniu jednak do sytuacji majątkowej powódki stanowi ona kwotę znacznie obciążającą jej budżet domowy.

Ponadto Sąd wziął pod uwagę fakt, że pozwany nie poniósł żadnych kosztów związanych ze stawiennictwem na rozprawie, bowiem na wyznaczone terminy rozpraw za pozwanego pełnomocnik nie stawił się.

SSR Karolina Pawlik

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:

- pełnomocnikom stron.

2. Z apelacją lub za 14 dni.

M., 28.11.2017r.

SSR Karolina Pawlik